

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 498/2026
28.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених ББ, ВВ и АА - адвоката Зехлије Куртовића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр. 119/24 од 24.12.2024. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1. 55/25 од 22.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених ББ, ВВ и АА - адвоката Зехлије Куртовића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр. 119/24 од 24.12.2024. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1. 55/25 од 22.07.2025. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтеви за заштиту законитости **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К бр. 119/24 од 24.12.2024. године, окривљени АА, ББ и ВВ оглашени су кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и изречене су им условне осуде и то тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 4 месеца и истовремено одређено да се наведене казне неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1. 55/25 од 22.07.2025. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Зехлије Куртовић и браниоца окривљених ББ и ВВ - адвоката Драгише Радисављевића и пресуда Основног суда у Сјеници К бр. 119/24 од 24.12.2024. године преиначена у погледу правне оцене

дела и чињеничног описа кривичног дела, те су окривљени АА, ББ и ВВ оглашени кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ. У преосталом делу жалбе бранилаца окривљених одбијене су као неосноване и пресуда Основног суда у Сјеници К бр. 119/24 од 24.12.2024. године у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА, ББ и ВВ - адвокат Зехлија Куртовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтеве за заштиту законитости, укине другостепену пресуду (пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1. 55/25 од 22.07.2025. године) и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених ББ, ВВ и АА - адвоката Зехлије Куртовић су неосновани у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, док су у преосталом делу недозвољени и немају законом прописан садржај.

Адвокат Зехрија Куртовић поднео је захтев за заштиту законитости у својству заједничког браниоца окривљених ББ и ВВ и захтев за заштиту законитости у својству браниоца окривљеног АА, исте садржине, у којима указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП, која се односи на начело забране преиначења на горе, а у ситуацији када је жалба изјављена само у корист окривљеног. У конкретном случају, окривљени су у првостепеном поступку осуђени због извршења кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, против које пресуде је изјављена жалба само у корист окривљених од стране њихових бранилаца, поводом које жалбе је пресуда у другостепеном поступку укинута, па је у поновном поступку првостепени суд донео нову пресуду у којој су окривљени оглашени кривим за исто кривично дело и према њима је изречена условна осуда против које пресуде је поново изјављена жалба у корист окривљених од стране њихових бранилаца. Поступајући по жалбама окривљених изјављених од стране њихових бранилаца другостепени суд – Виши суд у Новом Пазару је својом пресудом (која се побија у овом поступку) делимично усвојио жалбе, преиначио пресуду првостепеног суда у погледу правне оцене дела тако што је исте радње за које су окривљени првостепеном пресудом оглашени кривим правно квалификовао као кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ, као и у погледу чињеничног описа кривичног дела и то тако што је другостепени суд из чињеничног супстрата првостепене побијане пресуде избацио реченице: „вршењем

насиља према другом, теже реметили јавни ред и мир и окривљени ВВ дрвеном палицом ударио оштећеног у пределу груди“.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом члана 453. ЗКП, која предвиђа забрану преиначења на штету окривљеног, прописано је да, ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

По налажењу Врховног суда, другостепени суд није прекршио забрану преиначења на штету окривљеног (*reformatio in reus*) прописану одредбом члана 453. ЗКП, с обзиром да преиначена пресуда није измењена на штету окривљених АА, ББ и ВВ, нити у погледу кривичне санкције нити у погледу правне квалификације кривичног дела.

Наиме, Виши суд у Новом Пазару је својом пресудом Кж1. 55/25 од 22.07.2025. године, делимичним усвајањем изјављених жалби, нашао да су исте основане у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, обзиром да је првостепени суд повредио одредбу члана 453. ЗКП, јер је ранија првостепена пресуда једном већ укинута усвајањем жалбе изјављене у корист окривљеног АА и предмет враћен првостепеном суду који у поновљеном поступку у изреци пресуде изменио чињенични опис радње окривљених за које су оглашени кривим, тако што је у исти унео недостајућа битна обележја бића кривичног дела: „насилничко понашање“ са наводима да су сва тројица окривљених вршењем насиља према другом теже реметили јавни ред и мир, због чега је виши суд као другостепени суд из изреке првостепене осуђујуће првостепене пресуде изоставио речи „вршењем насиља према другом теже реметили јавни ред и мир“ јер иста нису била садржана у претходној укинутој првостепеној пресуди нити у оптужном акту.

Поступајући на описани начин Виши суд у Новом Пазару као другостепени суд је, по ставу Врховног суда, управо и отклонио, на описани начин, повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП.

Сходно изнетом неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП.

Поред изентог, бранилац окривљених у поднетим захтевима за заштиту законитости означава и образлаже и повреде закона из члана 451. и 459. ЗКП, као и повреду закона из члана 449. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења

овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 451, 459. и 449. ЗКП, то је Врховни суд захтеве за заштиту законитости браниоца окривљених – адвоката Зехлије Куртовића у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљених у поднетим захтевима за заштиту законитости као разлог подношења захтева опредељује повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Међутим, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених не садрже објашњење у чему се конкретно састоји та повреда закона.

Сходно изнетом, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених у наведеном делу немају законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.